

జనపదం - జనపదం

ఉత్తరదక్షిణ (ము)లు

- నిత్యానంద.

"అసలేంటండి? ఉత్తరదక్షిణములు అంటున్నారు!" అని మీరు అడగాలని అనుకుంటున్నారని నాకు తెలుసు. అందుకే ఉపోద్యాతము ఉటంకించకుండా అసలు విషయానికి వచ్చేస్తున్నాను.

ఉత్తరదక్షిణ(ము)లు అనేవి పృతి వ్యక్తికీ అవసరం, అది కృతయుగమైనా, తేజాయుగమైనా, ద్వాపరమైనా, కలి యుగమైనా! కాకపోతే వాటి అర్ధాలు కాలగమనంలో కాస్తంత మారుతున్నాయి. మార్పు కాలానుగుణంగా జరగకపోతే విపత్తు ముంచుకొస్తున్నట్టి. ఉదాహరణకి మన తాతల కాలానికి, నేటికి పోల్చి చూస్తే ఎన్నో తేడాలు కనిపిస్తాయి. అప్పటి పరిస్థితికి ఆ న్యాయం, ఇప్పటి పరిస్థితులకి ఈ న్యాయం - రెండూ సరియైనవే. ఇంతకి ఉత్తర, దక్షిణములు దిక్కులు - మన జీవన గమనాన్ని నిర్దేశిస్తాయని వాస్తుశాస్త్రము, జ్యోతిషశాస్త్రము వక్కానెస్తున్నాయి. 'దశ బాగుంటే దిశ ఏమిచేస్తుందని' ఓ అనుభవజ్ఞని మాట. అయితే ఎవరి నమ్మకాలు వారివనుకోండి. ద్వాని వేగాన్ని అధిగమించి, అంతరిక్ష నోకలను అలవోకగా గగనానికి పంపుతున్న ఈ రోజులలో కూడా తిథి, వార నక్షత్రములను తిలకించి మరీ ఈ ప్యాయత్మానికి శీకారం చుడుతున్నారని హేశన చేసేవాళ్ళు లేకపోలేదు. అయితే తిథి, వార నక్షత్రములను గణించి, ఏ గృహస్తాతి ఏమిటో, ఏ గృహ ప్యభావం భూమి మీద ఉంటుందో, వాతావరణములో మార్పులు, మొదలైన విషయములు నిర్దారించే శాస్త్రమే జ్యోతిషశాస్త్రము కదా! అంటే అది విజ్ఞాన శాస్త్రానికి సమాంతరముగా మరో శాస్త్రము.

ఉత్తర, దక్షిణ ద్వాలంటే అవి ఆకర్షణకు ప్యాలీకలుగా మనకి తెలుసు. ఉత్తరములైపు తలపెట్టుకుని పడుకోవద్దని పెద్దల ఉపాచ. ఇద్దరు వ్యక్తుల ప్యావర్తన పూర్తి భిన్నముగా ఉంటే, వారిని ఉత్తర దక్షిణ ద్వావములతో పోల్చుడం పరిపాటి. కాని నిజానికి మనము చదువుకున్న "నిజాతి ద్వావములు ఆకర్షించుకొనును. సజాతి ద్వావములు వికర్షించుకొనును." అనే సిద్ధాంతము అయస్కాంతము వరకే పరిమితము. ఒకే రకమైన అభిరుచి కలవారు మీతుగలయ్యే అవకాశము ఎక్కువ. అది దీర్ఘకాలము సాగుతుంది కూడా. కాబట్టి సజాతి ద్వావములు ఆకర్షించుకుంటాయన్నది జీవుల విషయములో వాస్తవం.

పైన చెప్పిన ఉత్తర, దక్షిణాలకి అతీతంగా వేరొక ఉత్తర, దక్షిణాలన్నాయి. ఉత్తరమనగా లేఖ (Recommendation Letter), దక్షిణమనగా కార్యసాధనకి చెల్లించే అదనపు మూల్యం (అమ్మా! లంచం అంటే నొచ్చుకుంటారు. అందుకే ప్యాయివేటు సంస్కరణకి పీఱుగా ప్యాథుత్యమే నిర్దారించింది). ఇది కౌత్త

విషయమేమీ కాదు. పూర్వ కాలములో కూడా గురువు తన వద్ద నేర్చుకోవలసినది నేర్చుకున్నాక, తన శిష్యులకు వేరొక గురువును ఆశయించమని తెలియజేస్తూ, ఆ గురువుకు తన శిష్యుని గురించి తెలియజేస్తూ Recommendation Letter ఇచ్చేవారు. నేడు భారతదేశములో ఐ.ఐ.టి. లో విద్య పూర్తయిన తరువాత వారు విదేశాలలో విద్యను కొనసాగించే నిమిత్తము, ఐ. ఐ. టి. ప్రోఫెసర్ ల వద్దనుండి Letter of Recommendation తీసుకోవడం ఆనవాయితీ. ఇక దక్కిణ విషయానికి వస్తే అది శిష్యుడు గురువుకు విద్యానంతరము ఇచ్చే కానుక(గురుదక్కణి)గా నుండేది. ఇది గురువును బట్టి, శిష్యుడి నేర్చుకున్నదాన్ని బట్టి మారుతూ ఉండేది. కొంత మంది శిష్యులు ధనరూపేణ గురుదక్కణి చెల్లిస్తే, మరికొంత మంది గురువుగారికి వారికి పీయమైన వస్తువులను ఇచ్చి గురుదక్కణి చెల్లించేవారు. శీక్కస్తూడు సాందీపని మహార్షికి, మరణించిన అతని కుమారుని యమధర్మరాజు నుండి విడిపించి గురుదక్కణిగా సమర్పించాడు. అర్బునుడు దుషుపదుని బంధించి దోషాచార్యునికి గురుదక్కణిగా సమర్పించాడు. ఏకలవ్యుడు తన కుడిచేతి బోటనవేలిని గురుదక్కణిగా సమర్పించాడు. కానీ ఆ కాలములో గురుదక్కణి ఆశించి చదువు చేపేవారు కాదు. అలాగే పెద్దల సందర్భానకు వెళ్ళేటప్పుడు ఫలం, పుష్టం ఏదైనా తీసుకొనివెళ్ళేవారు. అది మర్యాద. అతిథిని సత్కరించినపుడు దక్కణి, తాంబూలములతో ఆనందించజేసేవారు. అది కూడా మర్యాద. నేడు అది మర్యాదగా కాకుండా, బాధ్యతగా మారింది. ఉత్తర, దక్కణిలు లేకపోతే అధికారుల దర్శనభాగ్యము కూడా కరువే. చివరకు తిరుమలలో గది కావాలన్నా ఇవి అవసరం (నన్న నమ్మండి, తిరుమలేశునికి కూడా తిప్పలు తప్పవు!). ఇదంతా కాలానుగుణమైన మార్పు. కావున, ఉత్తర దక్కణిలు లేకుండా మన మనగడ పుశ్చార్థకము కదా! కాదంటారా?

కాదని కలియుగములో కృతయుగధర్మాలని పట్టుకుని పొకులాడితే, మనుగడ కష్టం. భగవంతుడే ఈ కలియుగమానవుని ముందు నిలువలేక శిలారూపం ధరించాడని అంటారు. షిర్దీ సాయిబాబా భజనలు చేసేటప్పుడు కూడా దక్కణి సమర్పిస్తారు. అవి ఏవైనా రెండు నాటములు (నయాపైస్తాలైనా సరే). అవి శృంగార, నమ్మకమునకు పుటీకలు. ఏది ఏమైనా నేడు అవిసీతిని ఆశయిస్తున్నవారు దక్కణికోసం పుండ్రకణం చేసే బదులు దేవునిచుట్టూ పుండ్రకణ చేస్తే కాస్తు పుణ్యమైనా వస్తుందేవో కదా!

మానావలోకనము

అభిమానం లోనూ మానం ఉంది.

అవమానం లోనూ మానం ఉంది.

కానీ ఈ మానాల (పురువుకు సంబంధించినది) మానం (కొలత) ఒక పరిధిని దాటకూడదు.

అది తెలిసినా మనం అభిమానం, అవమానం లాంటి రాగ ద్వేషాలను మానం (వదులుకోము).